

Poštnine prosto.

Po § 97 zakona o organizaciji gasilstva

GASILEC

Glasilo Gasilske zajednice Dravske banovine

**Letnik
XXXIX**

V Ljubljani, dne 20. avgusta 1935

**Štev.
8**

Izhaja vsak mesec. Posamezna številka 2.50 Din, za inozemstvo 3 Din
V »Zajednici« združene gasilske čete dobijo po en izvod »Gasilca« brezplačno

Vsebina:

	Stran
Vesti gasilskega saveza kraljevine Jugoslavije	93
Vesti gasilske zajednice za Dravsko banovino	94
Splošna navodila pri požaru	96
Opisi vaj in požarov	99
Hribovski gasilski oddelki	101
Dopisi	104

Lahko štirikolno ročno brizgalno in dvokolni cevni voz,

vse v prav dobrem stanju, ima napro-
daj po ugodni ceni **Prostovoljna
gasilska četa v Mostah pri
Ljubljani.** Podeželske čete, ne
zamudite te ugodne prilike!
Pojasnila pri četni upravi.

Gasilci!

Naša Sloga, Ljubljana,
Tyrševa cesta 17, izdeluje
gasilske zastave, trakove
in znake po ugodni ceni.
— Izvršuje tudi popravila
zastav in trakov.

Prepričajte se!

Gasilske čete, pozor!

*Nabavite si najcenejše opaske za moštvo in starešine pri
direktnem producentu. Vzorec ustreza vsem predpisom in
je odobren od Vatrogasnega saveza Kraljevine Jugoslavije
v Beogradu pod br. III4 z dne 7. maja 1935 ter registriran
pod br. 29 v Savezni pisarni. — Ob večjem odjemu popust!*

»Indus« TOVARNA USNJA IN USNJENIH IZDELKOV
družba z o. z. **Ljubljana, Sv. Petra c. 72**

„SODOBNA GASILSKA SLUŽBA“

Je naslov prvi slovenski strokovni knjigi o gasilstvu. Spisal jo je
JANEZ FURLAN, bivši poveljnik ljubljanskih poklicnih gasilcev.
Ministrstvo za telesno vzgojo naroda in „Vatrogasni Savez
kraljevine Jugoslavije“ sta knjigo odobrila in jo priporočata vsem
gasilskim organizacijam kot strokovno, zelo poučno in koristno
knjigo. Že to je zadosten dokaz, da je knjiga dobra in vsem
gasilskim četam, poveljnikom in tudi gasilcem nujno potrebna.

**Knjiga, ki bo bogato ilustrirana in vezana v platno,
izide še ta mesec v samozaložbi pisca in stane Din 60.—.**

Naroča se na naslov:

JANEZ FURLAN, LJUBLJANA, Poljanski nasip števil. 16

Gasilske čete, pozor!

Preden si nabavite potrebne cevi, Vas vljudno vabim, da si ogledate mojo
zalogo **normalnih gasilskih cevi** najfinejše kakovosti, izdelke slovite
češke tovarne H. Klinger, za katero imam samoprodajo za vso Slovenijo

Ivan N. Adamič

LJUBLJANA, Sv. Petra cesta 31

MARIBOR, Vetrinjska 20 CELJE, Kralja Petra 33

Velika zaloga: Gumiranih cevi vseh vrst, gum. spiralnih sesalnih cevi.
Normalne spojke iz la. medenine itd. Najnižje cene! Zahtevajte cenik!

Samoprodaja gasilskih cevi!

Vesti gasilskega saveza kraljevine Jugoslavije

Vsem gasilskim zajednicam.

1. Generalna direkcija Državnih železnica se je obrnila na Savez s prošnjo, naj v bodoče vse svoje zahteve, ki jih gasilske zajednice in župe pošiljajo svojim področnim prometnim železniškim gasilskim četam, dostavljajo Generalni direkciji v Beogradu po Gasilskem savezu kraljevine Jugoslavije. Kot razlog za to se navaja sledeče: Ker vse prometne železniške gasilske čete te akte pošiljajo v odobrenje Generalni direkciji strojnega oddelka v Beogradu, a v tej priliki Generalna direkcija zahteva mišljenje Saveza, ki pa ni o tem predmetu poučen in zato ne more dati potrebnih informacij.

Da bi se preprečilo različno mnenje med železniškimi edinicami in posameznimi gasilskimi zajednicami in župami, naj nadzorne gasilske ustanove pošiljajo svoje zahteve preko tega Saveza, ki se bo pri Generalni direkciji zavzel, da se vsi predmeti rešijo povoljno in v občo korist gasilstva.

2. Do izida zakona o organizaciji gasilstva so vsa gasilska društva spadala pod odredbe Zakona o udruženjih, zbiorih in dogovorih, temelječih na društvenih pravilih (statutih). Ta društva so se ob priliki svojega osnovanja napram čl. 2. Zakona o udruženjih, zbiorih in dogovorih prijavljala občni nadrejeni oblasti II. reda preko obče upravne oblasti I. reda s prilogo po pet primerov društvenih pravil. Čeprav se je z uveljavljanjem gasilskega zakona o organizaciji gasilstva spremenil pravni položaj gasilstva, je vseeno postopek ob priliki osnovanja prostovoljnih gasilskih čet ostal isti, ker so nadrejene oblasti ostale na stališču, da se mora tudi v naprej poslati po pet enakih primerkov pravil v odobrenje nadrejeni oblasti. Radi tega je gasilski savez predpisal v »Navodilih za osnovanje novih prostovoljnih gasilskih čet« izdanih 14. septembra 1934, Br. 1890, da se novoustanovljene prostovoljne gasilske čete morajo prijaviti nadrejeni oblasti II. reda in ji predložiti v petih primerih četna pravila. — Medtem je savez na pobudo nekaterih naših ustanov započel akcijo pri ministrstvu notranjih zadev, da se prostovoljne gasilske čete ob priliki svojega ustanovljanja izvzamejo iz zakona o udruženjih, zbiorih in dogovorih, ker so ustroj gasilskih ustanov, njihov delokrog, pravice in dolžnosti, regulirane s posebnim zakonom o organizaciji gasilstva.

Gasilski savez je navsezadnje uspel in dosegel povoljno tolmachenje ministrstva notranjih zadev v tem predmetu, ki je pod I. Br. 25.592 od 4. junija 1935 izdalo tole obveščilo in nastopni postopek:

»Prostovoljne gasilske čete ne spadajo pod zakon o udruženjih, zbiorih in dogovorih, temveč velja za nje zakon o organizaciji gasilstva, a v pogledu potrdila pravil in odobrenja velja čl. 3., t. 14., zakona o urejenju vrhovne državne uprave.«

Zato v bodoče prostovoljne gasilske čete ob priliki svojega ustanovljanja niso dolžne poslati upravni oblasti v odobrenje pravil v petih primerkih, nego samo prijavo, da so se osnovala po zakonu o organizaciji gasilstva. Odobrenje za osnovanje nove gasilske čete izdajo nadrejene nadzorne gasilske ustanove, a končno odobrenje izda Ministrstvo za telesno vzgojo naroda v smislu čl. 3., t. 14., zakona o uredbi vrhovne državne uprave.

Na osnovi zgornjega se izstavljajo določbe odredbe iz »Navodil za osnovanje novih prostovoljnih gasilskih čet«, ki govore o prijavljanju upravnim oblastem in predloženju četnih pravil v petih primerkih v potrdilo in odobritev. Ves ostali postopek ob priliki ustanovljanja novih gasilskih čet ostane kakor je predviden v citiranih »Navodilih« saveza Br. 1890 od 14. sept. 1934.«

O zgornjem obvestite vse svoje podrejene edince.

Vesti gasilske zajednice za Dravsko banovino

Vplačevanje prispevkov zavarovalnic v gasilski sklad.

Na podlagi § 77. zakona o organizaciji gasilstva od 15. julija 1933. leta, izmenjanega na osnovi § 63. finančnega zakona za 1934./35. leto, v ukazu od 11. marca 1935. leta, o podaljšanju proračuna državnih izdatkov in dohodkov s finančnim zakonom za 1934./35. leto za meseca april, maj, junij in julij 1935. leta — z uredbo ministrskega sveta od 19. julija 1935. leta v izmenjavi § 77. zak. o org. gas. od 15. julija 1933. leta predpisujem

U r e d b o

o predpisu in vplačevanju prispevkov v gasilski sklad, o nadzoru vplačevanja kakor tudi o rokovanju z gasilskim skladom.

Člen 1.

Vsa zavarovalna društva (delniška in vzajemna), zadruga in združenja proti požaru kakor tudi vobče vsak trgovinski obrat, ki se bavi z zavarovanjem za požar, plačuje $4\frac{1}{2}\%$ od vseh premij, pobranih za požarno zavarovanje objektov (premičnih in nepremičnih stvari), ki leže na ozemlju kraljevine Jugoslavije, kot prispevek v gasilski sklad, predviden s § 77. zakona o organizaciji gasilstva.

Člen 2.

Pod premijo se razume ona skupna vsota, katero zavarovanec letno plača zavarovalcu po dogovoru za zavarovanje proti požaru, a po odbitku državnih in samoupravnih taks, pristojbin in dajatev. V te takse se ne more vračunati prispevek, predviden s § 77. zakona o organizaciji gasilstva.

Od tako ustanovljene premije brez nikakršnih drugih odbitkov vsa zavarovalna društva (delniška in vzajemna), zadruga in združenja proti požaru kakor tudi vobče vsak trgovinski obrat, ki se bavi z zavarovanjem proti požaru, plačajo iz lastnih sredstev prispevek v gasilski sklad $4\frac{1}{2}\%$, kateri prispevek se ne sme priračunati k premiji.

Člen 3.

Prispevki, izvirajoči iz vplačanih premij, se vplačujejo v gasilski sklad one banske uprave, na katere ozemlju se nahaja zavarovani objekt, a prispevki, izvirajoči iz vplačanih premij zavarovanih objektov na ozemlju Beograda, Pančeva in Zemuna, se vplačujejo v gasilski sklad za Beograd, Pančevo in Zemun v upravo mesta Beograda.

Člen 4.

Na ime $4\frac{1}{2}\%$ nega prispevka vplačajo vse ustanove, obvezane na plačevanje prispevka po členu 1. te uredbe, do 15. junija vsakega leta akontacijo za preteklo leto po bilanci prošlega leta. Ako bi se po zaključku bilance pokazalo, da je bila akontacija, vplačana na ime prispevka manjša, so dolžne vse ustanove v roku 14 dni po razglasitvi svoje bilance izvršiti doplačilo; ako so pa vplačali več, se bo ta prebitok odtegnil pri prihodnjem vplačevanju prispevka.

Člen 5.

Končni obračun o vplačanih premijah in seznam o izvršeni razdelitvi prispevkov v gasilske sklade predložijo vse ustanove, obvezane plačevanju prispevkov po členu 1. te uredbe, najkasneje do 1. avgusta vsakega leta za minulo leto ministrstvu za telesno vzgojo naroda, a zasebno banskim upravam in upravi mesta Beograda, za njihova področja.

Člen 6.

Banske uprave in uprava mesta Beograda, so dolžne voditi posebni blagajniški dnevnik, odnosno račun o vplačilih v korist gasilskega sklada in iz istega dnevnika — računa razvrstiti vplačila v razdelilniku, osnovanem za vplačevalce.

Člen 7.

Zaradi kontrole vplačil prispevkov za gasilski sklad, so obvezne vse ustanove na plačanje prispevkov po členu 1. te uredbe, staviti na pregled organom banske uprave, odnosno upravi mesta Beograda, vse potrebne računske podatke, knjige in dokazila za vsa v prošlem letu izvršena vplačila za zavarovanje, kadarkoli to oni zahtevajo.

Pregled iz odstavka 1. tega člena more izvršiti tudi ministrstvo za telesno vzgojo naroda neposredno preko svojih organov.

Natančnejša navodila o vršenju nadzora nad vplačili bo predpisal minister za telesno vzgojo naroda.

Člen 8.

Banske uprave in uprava mesta Beograda bodo izvrševale izplačila iz gasilskega sklada 1. septembra vsakega leta po odrejenih odstotkih v zmislu §§ 79. in 80. zakona o organizaciji gasilstva.

Prispevke pod točko 1. in 2. § 79. kakor tudi točke 1. in 2. § 80. zak. o org. gas. bodo izplačevale banske uprave, odnosno uprava mesta Beograda takoj, samo po sebi, brez kakršnihkoli predlogov.

Prispevke pod točko 3. in 4. § 79. zak. o org. gas. bodo izplačevale banske uprave po obrazloženem predlogu pristojne gasilske zajednice.

Prispevke pod točko 3. § 80. zak. o org. gas. bo izplačevala uprava mesta Beograda po predlogu Gasilske zveze kraljevine Jugoslavije, a po odobritvi ministrstva za telesno vzgojo naroda.

Člen 9.

Banske uprave in uprava mesta Beograda bodo predlagale najkasneje do 15. setepmbra vsakega leta ministrstvu za telesno vzgojo naroda izčrpno poročilo o vseh vplačanih in izplačanih vsotah svojih gasilskih skladov s priloženim spiskom vseh gasilskih organizacij, katere so prejele denarno pomoč.

Člen 10.

Za vse plačljive premije od 1. januarja do 31. decembra 1934. leta so dolžne vse ustanove za vplačanje prispevkov po členu 1. te uredbe vplačati prispevke v gasilski sklad banskim upravam in upravi mesta Beograda v roku 30 dni po pravomočnosti te uredbe.

Vse ustanove, obvezne za plačanje prispevkov po členu 1. te uredbe, plačajo akontacijo na ime prispevka za 1935. leto v zmislu člena 4. te uredbe 1. oktobra 1935. leta po bilanci 1934. leta.

Končni obračun o vplačanih premijah od 1. januarja do 31. decembra 1934. leta in seznam o izvršeni razdelitvi prispevkov v gasilske sklade za 1934. leto, predlože vse ustanove, obvezane na plačevanje prispevkov po čl. 1. te uredbe, ministrstvu za telesno vzgojo naroda in zasebno banskim upravam in upravi mesta Beograda v roku 60 dni po pravomočnosti te uredbe.

Končni obračun o vplačanih premijah od 1. januarja do 31. decembra 1935. leta in seznam o izvršeni razdelitvi prispevkov v gasilske sklade predlože vse ustanove, obvezane na plačevanje prispevkov po členu 1. te uredbe, ministrstvu za telesno vzgojo naroda in zasebno banskim upravam in upravi mesta Beograda do 1. avgusta 1936. leta.

Banske uprave in uprava mesta Beograda od vplačanih prispevkov za 1934. leto in vplačane akontacije prispevkov za 1935. leto, izvrše izplačilo iz gasilskega sklada primerno §§ 79. in 80. zakona o organizaciji gasilstva in členu 8. te uredbe do 1. novembra 1935. leta.

Člen 11.

Nevplačani prispevki po členu 1., 4. in 10. te uredbe se bodo izvršili s prisilnim vplačevanjem po predpisih §§ 136.—159. zakona o občem upravnem postopku (Zup.). —

Člen 12.

Ta uredba postane pravomočna z dnem objavljenja v »Služb. novinah.«

O. br. 4835

27. julija 1935. leta
Beograd.

Minister za telesno vzgojo
naroda:

Mirko Komnenović, l. r.

Razglašena v »Službenih novinah« dne 31. julija 1935. leta, broj 175-IX.

Zavarovanje gasilstva zoper nezgode pri domačih zavodih.

Na pobudo osrednjega odbora Narodne odbrane v Beogradu nujno priporoča Gasilska zveza kraljevine Jugoslavije vsem gasilskim ustanovam zavarovanje svojega članstva pri domačih zavarovalnicah po geslu: »Svoji k svojim«. Vsa pojasnila daje drage volje Narodna odbrana v posameznih banovinah.

Po »Dr. Redemanu« Lj. M.:

Splošna navodila pri požaru

(Nadaljevanje.)

Zadnjič smo govorili kako naj se zadrži gasilstvo, ko pride k požarišču, danes govorimo o odhodu k požaru in kako nastavimo vozila odnosno orodje na požarišču.

Ko peljemo gasilsko orodje k požarišču, moramo na vsak način upoštevati nekatere točke. Staro pravilo je, da ne smemo dirjati, ako gasilci sami vlečejo orodje. Ako je pa pot do požarišča daljša, je treba od časa do časa

vleči v koraku, da se srca in pljuča pomirijo. Če ne storimo tega, pridejo gasilci izčrpani in težko sopeči na požarišče, da so trenutno nerabni za delo. Ako vlečejo brizgalno konji, tudi ne smemo dirjati v divjem galopu na požarišče, temveč vozimo v hitrem diru tako, da ima voznik konje vedno v oblasti. Ako vozimo po cesti polni lukenj, vozimo še počasneje. Okoli voglov je treba voziti počasi. Na nepreglednih cestah in na voglih dajemo varnostna znamenja. Ponoči prižgemo svetiljke ali bakle, a paziti moramo, da še z baklami spotoma ne povzročimo kakega požara.

Kako dovozimo gasilsko orodje k požarišču je težko določiti. Ravna se to po legi požarišča, po načinu prostora, odvisno je od dolžine cevi, s katerimi razpolagamo, in od oddaljenosti vode od požarišča.

Lestve in rešilne naprave je treba spraviti tesno k požarišču, pa vendar ne tako blizu, da se te vnamejo od samega ognja ali od izžarevajoče vročine. Torej najmanj 10—20 metrov od goreče hiše; včasih še več.

Postavljanje brizgalne se mora v vsakem primeru posebej določiti. Ako ima četa sestavljeno napadalno knjigo, o kateri sem pisal že pred leti, bo vsak poveljnik že v naprej vedel in poznal mesto, kamor bo postavil brizgalno. Ako ne dobimo drugega povelja, zapeljemo brizgalno takoj na že v naprej določeno mesto, ter razvijemo cevi. Pridobili bomo tako mnogo dragocenega časa.

Ako niso take priprave izvršene v mirnem času, to je — preden gori, bo pač moral poveljnik v vsakem primeru in za vsako brizgalno sproti določevati prostor, ki se v prvi vrsti ravna po množini potrebne vode. Brizgalne pa ne smemo nikoli spraviti bliže ognja kakor 10—20 metrov. To pa radi tega, da ne zgori brizgalna in da ne nadleguje delajoče gasilce prevelika vročina.

Pri postavljanju brizgalne moramo misliti tudi na to, da se ogenj lahko širi. Niti to, niti podirajoča se goreča poslopja, ne smejo ogroziti brizgalne.

Običajno postavimo brizgalno na cesto. Na dvorišče gremo z njo le tedaj, če je to dovolj veliko in če ne grozi nobena nevarnost brizgalni in gasilcem. Omogočeno mora biti prosto premikanje brizgaln; preko položenih cevi ne smemo voziti.

V krajih, kjer imajo vodovode, je postavitve hidrantov ali v slučaju premalega pritiska vodovoda, brizgalne najbolj enostavna. Orodje pripeljemo do najbližjega hidranta, če je oddaljen od požarišča najmanj 10—20 metrov. V krajih brez vodovoda, a z ugodno ležečimi vodami, je postavitve orodja običajno že podana po legi. Ako leži voda precej daleč od požara, se bo marsikateri poveljnik vprašal ali naj mogoče postavi brizgalno k 200—300 metrov oddaljenemu potoku ali ribniku? V tem slučaju bo rabil dolgo vrsto cevi in pritisk ob ustniku bo slabši. Ali naj postavimo brizgalno bliže požarišča? Tedaj pa je treba vodo iz potoka ali ribnika dovažati ali donášati. Kaj je bolje? — Zadnji način postavljenja brizgalnen pride v poštev le tedaj, če imamo na razpolago še drugo brizgalno, ki jo v verigi uporabimo kot donášalca, to je, da pritiska vodo v brizgalno, ki stoji pri požarišču. Čete, ki razpolagajo samo z eno brizgalno in dovoljno množino cevi, bodo postavile brizgalno k vodi.

Napačno je, kakor nekateri trde, da smemo postaviti brizgalno kvečjemu do 150 metrov daleč od požarišča. Delovanje brizgalne se večinoma podcenjuje. Preiskusite pri kako veliki dolžini položenih cevi še dobite dovolj močan curek. Čudili se boste. Seveda moramo pri dolgih napeljavah cevi uporabiti več ljudi za tlačenje brizgalne. Mirno bomo skozi 300—400 in še več metrov dolge cevi dobili prav učinkovit curek pri požarišču. Da pa mora biti rabljena cev dobra in ne sme med potjo propuščati preveč vode, je razumljivo. Ko pa danes razpolagamo po večini z motornimi brizgalnami, nam je treba

skrbeti le za dovolj dobrih cevi, kajti motorke tlačijo pač z učinkom vodo na daljšo daljavo.

Ta način postavljanja brizgalne je na vsak način boljši, kakor če bi morali nositi ali voziti vodo v bližini ognja postavljeno brizgalno.

Tak način oskrbe z vodo je zelo zamuden, zahteva mnogo ljudi in se potroši mnogo več vode. Navsezadnje pa še ne zadostuje, v kljub napornemu delu, množina donešene vode, da bi brizgalna neprenehoma brizgala. Brezdelno stoji v tem slučaju brizgalna, dokler nima zopet dovolj vode. Medtem pa napada ogenj vedno bolj in bolj.

Iz vsega se učimo, da postavimo brizgalno čim bliže vode, v kolikor pač to dovoljuje množina cevi.

Drugi, nič manj, če ne še bolj važen nauk pa je, da skrbimo za čim več dobrih cevi.

Nujno potrebno je, da polagajo poveljniki čim največjo pažnjo na cevi, skrbijo, da so te vedno v redu pospravljene in da ostanejo vedno dovolj goste.

Neprikladno je v krajih, kjer je neposredno odjemanje vode iz potoka ali ribnika itd. pri požaru nemogoče, temveč se mora voda donášati, odnosno voziti.

Brizgalno v takem primeru postavimo na takem kraju, kjer se najlaže ali najhitreje donáša voda. Torej, da je okoli nje mnogo prostora in da imajo donášalci vode lep dohod in vozovi z vodo lahko obračajo ter se prazni vračajo po drugi poti.

Velikega pomena je postavitev sosednjih brizgalen, ki prihite na pomoč. Ako leže prostori za dovoz vode ugodno, jih uporabimo neposredno za gašenje. Ako je pa prostor z vodo oddaljen, jih pa uporabimo za donášalce vode, napravimo z njimi verigo. Tako si prihranimo donášanje vode po ljudeh. Velike važnosti je pa tudi, da pripeljejo čete s seboj dovoljno množino cevi. Načelno pa dovolimo polagati drugo cev, ako je dovolj vode na razpolago za obe brizgalni. Pri gašenju je na vsak način bolje, da deluje samo en ustnik z močnim in trajnim curkom, kakor če dva delujeta slabo in le od časa do časa. Le v obrambi je v izjemnih slučajih potrebno, da namesto enega močnega curka rabimo dva slabša.

Ako smo prišli k požaru, si moramo predvsem postaviti vprašanje, kakor sem uvodoma omenil, so li človeška življenja v nevarnosti? Je to prvo vprašanje, ki si ga stavijo gasilci, ko prihitijo na kraj nesreče? O tem vprašanju sem že pisal pred leti, a ne bo škodovalo, če ga ponovim. Pri tem bodimo oprezni in naj nam ne zadostuje odgovor razburjenih prebivalcev. Kakšne odgovore dobimo včasih. Mnogokrat bo potrebno, da preiščemo zadimljene prostore, če se ne nahajajo v njih ljudje. Gasilci, ki vderejo v svrhu reševanja ljudi v hišo, odprejo predvsem vrata in okna (seveda ona, ki vodijo v goreče prostore ne!). Zatem pregledamo izhode tako pri vratih kakor tudi pri oknih, v in pod posteljami itd. za morda onesveščenimi prebivalci. Te treba takoj spraviti na prosto na svež zrak.

Vedno ni potrebno, da zapustijo vsi prebivalci hišo. Pri majhnih požarih, ki jih hitro pogasimo, zadostuje, če je izhod in stopnišče zadimljeno, da ljudi pomirimo in lahko ostanejo v stanovanju. Priporočam za tak slučaj, da se prerije skozi dim do njih kak gasilec in ostane pri njih v svrhu pomirjenja.

Ako pa nastane potreba, da spravimo ljudi iz hiše, treba postopati z vso odločnostjo, a istočasno je pa treba ohraniti mir. Naravna in najboljša pot za reševanje ljudi je stopnišče. Poizkusiti je treba, da preko njega pridemo do ljudi, ki jih je treba rešiti tudi preko stopnišča. Ako pa to ni več možno, moramo reševanje poizkusiti od zunaj. Preko lestev skozi okna se bo to več-

noma posrečilo. Včasih bomo spuščali ljudi, ki jih rešujemo po vrvi, ki jih priplezajoči gasilci privežejo močno pod pazduhami preko prs. Pa tudi to ne bo vedno možno.

Tedaj pride na vrsto skok z okna. Ta je pri vsej pažnji vedno nevaren. Tudi tedaj, če ima gasilska četa rešilni prt, ki ga pa čete navadno nimajo. Tudi skok v prt je nevaren. Na deželi, kjer pride reševanje ljudi le v nadstropnih hišah v poštah, si pomagamo tudi na ta način, da hitro natrosimo pod okno debelo plast slame ali sena. Skakali so tudi že ljudje na voz naložen s senom ali gnojem.

V najskrajnejših slučajih bomo morali celo prebiti steno, da rešimo od ognja ali dima ogrožane ljudi. Dvomljivo pa je, če se to pravočasno izvrši.

Ko smo rešili ljudi, nastane takoj drugo vprašanje, so li v nevarnosti živali?

Reševanje živali iz gorečih poslopij je včasih zelo nujno, večinoma pa zelo težavno, ker se živali branijo iti iz hleva in če jih že srečno spravimo na prosto, jo zopet mahnejo nazaj v hlev.

Živali naj rešujejo predvsem domači, ki jih poznajo, in ne gasilci. Večje živali naženemo posamič iz hleva, konjem in govedi vržemo preko glave kako odejo ali vrečo, da razburjene živali ne podivjajo, ko jih peljemo na prosto. Včasih jih peljemo navzad. Konje spodimo včasih iz hleva z bičem. Včasih jih mirno spravimo iz hleva, če jih okomotamo. Svinje so pri požaru najbolj divje; te je treba z vso silo potegniti za zadnje noge iz hleva. Pri ovcah peljemo naprej ovna vodnika in druge mu slede. Kuretino nabašemo v vreče. Rešene živali je treba zastražiti, da ne zbeže nazaj v goreči hlev. Čebele zanesemo prav mirno v smeri od dima proč ter jih postavimo na prostem na tla. Zrelo lahko za kratek čas, ko prenašamo čebele, zamašimo, a ga moramo potem takoj zopet odmašiti.

Pomisliti moramo, da škoduje dim prav tako živalim, kakor ljudem. Radi tega bomo živali spravili iz hlevov tudi tedaj, če so ti močno zadimljeni, ne da bi postajala nevarnost, da jih napade ogenj. Na vsak način skrbimo za dovolj močen odhod dima s tem, da vrata odpremo kakor tudi okna in druge odprtine.

(Dalje prih.)

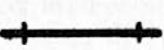
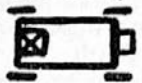
Ing. F. Dolenc, inspektor Gasilske zajednice dravske banovine:

Opisi vaj in požarov

Požari so medsebojno tako različni, da se moramo v vsakem primeru posluževati druge taktike. So pač osnovna načela, po katerih gasimo in ki jih najdemo v knjigah ali pa jih poznamo iz predavanj, največ pa nam koristi izkustvo. Poveljnik mora biti dobro podkovan teoretično, dočim si potrebno prakso pridobi pri vajah in požarih, kar velja tudi v isti meri za moštvo. Podrobnejša razvrstitev orodja, način napada ali obrambe pri posameznih požarih ali vajah se pa kmalu pozabi. Koliko je že bilo vaj in požarov, kjer se je postopalo res smotreno in pravilno, vendar je vse že davno pozabljeno. Nasprotno pa delamo včasih pri vajah in celo pri požarih napake, ki se seveda vedno ponavljajo. Vse to se da odpraviti, če si vzame poveljnik ali kdo drugi le malo časa in si na licu mesta nariše situacijo. Pri požaru seveda ne bo časa, da bi kdo hodil s papirjem in svinčnikom po požarišču in risal, medtem ko bodo njegovi tovariši napenjali vse sile v boju z ognjem. Pač pa more napraviti to pred odhodom, ko je ogenj že pogašen in mu je še dobro v spominu,

kje je stalo kakšno orodje, odnosno lahko o tem še vpraša navzoče. Ne mislim s tem nalagati našim četam, ki imajo že itak dovolj administrativnega dela, zopet nove dolžnosti, vendar bi takšni načrti pozneje olajšali marsikatero delo in vzgajali naraščaj. Ni potreba, da bi risali te skice strokovnjaško, zadostuje par črt in obrisov gorečih in ogroženih poslopij, gasilnega orodja in položenih cevi in situacija bo vsakemu takoj jasna. Idealno bi seveda bilo čuvati v zbirki načrte vseh vaj in požarov, pri katerih je četa sodelovala. Koliko hvaležnega učnega gradiva bi imela takšna četa ne samo za novince in naraščaj, temveč tudi še za starejše, v gasilski službi osivele gasilce. Koliko bistvenih napak pri gašenju bi lahko na ta način odpravili, ker bi na podlagi načrta še po mnogih letih opozarjali na napake in dajali nasvete, zakaj se ne bi smelo postopati v tem primeru tako in kako bi morali postopati. Tudi vaje bi na ta način bolj koristile moštvu in poveljniku. V primeru, da vršimo vsako vajo na drugem mestu in pod drugimi okoliščinami, imamo kmalu lepo zbirko napadalnih in obrambnih akcij za ves svoj okoliš. V zimskem času predava potem na podlagi teh načrtov poveljnik pri četnih sestankih o gasilski taktiki, kar bo članstvo gotovo dobro razumelo. Važno pri tem je za vsak posamezen primer povedati vzroke, zakaj smo postopali na ta način in zakaj v drugem primeru zopet na drug način.

Razumljivo je, da naj rišejo načrte, zlasti pri četah, ki imajo med svojimi člani zidarske mojstre, tehnike ali pa dobre risarje, takšni člani. Navadno rišemo takšne načrte kot tlorise v merilu 1 : 500, zadostuje pa popolnoma da vsaj približno rišemo v gotovem razmerju. V nastopni tablici podajam par znakov, kot jih navadno rabimo za najnavadnejše gasilno orodje in druge predmete:

	vodnjak		podzemni hidrant
	potok		nadzemni hidrant
	reka		lestev
	razdelilec		ročna brizgalna
	sesalna cev		prenosna motorka
	tlačna cev		prevozna motorka
	ročnik		avtoturbinka

Za lažje razumevanje uporabljamo za zaznamovanje vodnjakov, rek, potokov, sesalnih cevi in razdelilcev modro barvo, za napadalne cevi (tudi tlačne imenovane) in ročnike pa rdečo. Enako črtkamo z drobnimi rdečimi črtami poslopja, ki so v ognju. Načrtu dodamo še kratek opis.

Pri večjih vajah in požarih, kjer nastopa naenkrat več čet s svojim orodjem, pristavimo k vsakemu znaku orodja tekočo številko, katero potem v opisu porabimo za tolmačenje.

Na prvi pogled res mislimo, da je z izdelavo načrta dosti dela. V resnici pa rabijo čete, ki vodijo v svoji zbirki popise vaj in požarov, mnogo manj časa in dela, če kratkemu opisu priložijo načrt, kot če bi napisale par pol papirja in poleg tega je še razumljivo daleko bolj od samega še tako obširnega popisa.

Josip Mravljak:

Hribovski gasilski oddelki

Gasilske prilike so povsod drugačne; drugačen so v mestu, drugačne na deželi. Pa tudi na deželi niso povsod enake; za ravnino ne velja isto kakor za hribovite kraje, za pregledni teren z lepimi cestami zopet drugo kakor za nepregledno, močno poraščeno hribovje s slabimi cestami. Zato bo treba vedno in povsod gasilske prilike prilagoditi domačim okoliščinam. V splošno se ne more osporavati, da veljajo za sklenjene naselbine tu kakor tam iste splošne smernice, približno ista gasila; drugačna pa je stvar, če se oddaljimo od naselbin in tekoče vode. Tu se pa situacija spremeni na mah. Običajno je pri posameznih hišah le slab studenec ali vodnjak, za katerega bi bila brizgalna naravnost ironija; na drugi strani pa bi bilo v hribovskih krajih tudi skoraj nemogoče, sploh spraviti v naglici brizgalno tja. V takih primerih bo treba pač seči po drugih pripomočkih, in z enim izmed teh se bomo pečali v naslednji razpravi.

Vzemimo za primer, da gori pri kakem kmetu, oddaljenem recimo do pol ure od kraja, kjer se nahaja gasilska četa. Velik dim in s tem izbruh požara se bo opazil bržkone prav kmalu, toda kaj naj storimo, ko je brezpredmetno vlačiti tja običajno potrebno gasilno orodje. Čim bodo člani videli, da ni moči z brizgalno nič ukreniti, bodo pohiteli sami na kraj nesreče in pomagali, kar se ravno da. Preden prispejo, je itak minilo vsaj četrt ure in zamujeno je za morebitno rešitev ali celo lokaliziranje skoraj vse. Razen tega ni nikakega vodstva gasilske akcije, dela se brezglavo, nikdo ne posluša pametnih nasvetov, — skratka, vse gre v nič.

Če se kaj takega zgodi kmetu na planini, oddaljeni recimo kaki dve uri, za katerega je organizirana gasilska četa res brez pomena, ker je ista koncem koncev vendarle v glavnem ustvarjena za sklenjene naselbine ob tekoči vodi, bomo zmajali z rameni rekoč: Bog pomagaj, saj mi ne moremo. Toda, da bi se to moralo zgoditi tudi gasilcem tako rekoč pred nosom, to pa končno res ni potrebno. Tu bo treba nekaj ukreniti, nekaj organizirati, kar bo v hipu pripravljeno, da v najbržem tempu odrine na požarišče in smotreno započne gasilsko akcijo.

V to svrhu bo treba organizirati gorske ali hribovske (selske) gasilske oddelke, ki bodo tako opremljeni, da si bodo mogli v vsakem slučaju pomagati z orodjem, ki ga prinese s seboj. Ker pa moramo v hribih računati tudi s tem, da nas bo — zlasti ponoči — motil žar in bi mogel biti tudi gozdni požar, kjer mislimo, da gori hiša, je potrebno, da bo oprema tudi temu prilagoden. Prvo bo, da si omislimo lahko, nosno berglovko, brizgalnico, ki bo dala dve do tri atmosfere, katero pa bo z lahkoto prenašati in pumpal en mož. Potem bo potrebno primerno število čebrov, kajti berglovki je treba donášati vodo; smatram, da bi bili trije čebri za silo dovolj. Nadalje bo treba vsekakor tudi nekoliko razdiralnega orodja, morda tri gasilske sekirice, eno močno drvarsko sekiro, en kramp ali cepin, in pa za slučaj gozdnega požara

tri lopatice, eno motiko in eno žago. Tudi na nekoliko sanitetne opreme bo treba misliti, potem za pot svetilko, ena daljša vrv utegne pri gotovih prilikah donašati precejšnje koristi, in morda bo še po krajevnih prilikah treba vzeti to ali ono stvar s seboj. Vsekakor pa bo moral imeti vsak gasilec gorsko palico, ki naj bi bila 2 m dolga, na spodnjem koncu ostro okovana, na gornjem pa opremljena z močnim, a ne pretežkim mačkom (Feuerhaken). Kar namreč velja za gašenje v sklenjenih naselbinah, kjer ni slamnatih streh (da se namreč ne sme raztrgati in podirati), ne more veljati tudi za kmete, kjer so objekti povsem drugačne konstrukcije kakor v trgih.

Ko smo tako na splošno pregledali in pretehtali, kaj vse bi utegnilo koristiti in priti prav, pa še premotrimo, koliko mora biti v oddelku mož in kako jih bomo opremili. Razen vodje oddelka, ki bo vsekakor moral imeti ves čas gasilske akcije proste roke, da bo lahko povsod in vsakomur na razpolago, bo potreben eden, ki bo pumpal, eden za brizganje pri ročniku, in vsaj dva, boljše pa trije za donašanje vode; ti se bodo tudi menjali v pumpanju in brizganju, — vsega torej **šest mož**. Vsi ti bodo imeli gorske palice z mačkom; ako bo treba podirati, bodo že lahko tudi dekleta donašale vodo, če se bo sploh še gasilo.

Oprema oddelka:

Štev. 1. Na mestu bi bilo, da nosi vodja oddelka (1.) v nahrbtniku sanitetno opremo, in to nekoliko obvez, vazeline, joda, špirta ali bencina, Hofmannovih kapljic, žganja in sličnih potrebščin; tudi naj nosi v roki svetiljko in ob strani gasilsko sekirico.

Štev. 2. Drugi naj bi imel na hrbtu kramp ali cepin ter ca. 12 m dolgo vrv, ob strani tudi sekirico.

Štev. 3. Tretji imej na hrbtu žago in motiko, ob strani sekirico in v roki čeber.

Štev. 4. Četrti na hrbtu berglovko, v roki čeber, ob strani lopatico.

Štev. 5. Peti na hrbtu močno sekiro, v roki čeber, ob strani lopatico.

Štev. 6. Šesti nahrbtnik, v njem pomožne kavlje in eventualno druge potrebščine, ob strani lopatico, v roki svetiljko, ali pa če se zdi kaj drugega bolj potrebno, potem pač tisto.

Čebri naj bi bili platnени impregnirani (ali gumirani?).

Seveda pa ima vsak v desnici gorsko palico z mačkom.

To seveda nikakor ni točen predpis, temveč le nasvet; v tem kraju bo boljše tako, v drugem drugače, — to se vse ravna po krajevnih prilikah. Vsekakor pa je treba, da si poveljništvo opremo takega oddelka dobro premisli in uredi potem tako, kakor bo **namenu** najbolj odgovarjalo. Namen tega oddelka pa ni samo, da stopi v akcijo v slučaju požara na kmetih, temveč zlasti tudi pri gozdnih požarih. Kajti tudi pri takih utegne berglovka često prav priti, da se obvaruje kaka koča, ali da se pogasi talni plamenski požar. Tudi za gozdne požare bo šest primerno oboroženih mož lepa **delovna enota**, ki pa seveda pri večjem gozdnem požaru **sama** ne bo mogla delovati. Zato je pa ravno potrebno, da bo oddelek tudi oborožen tako, da ne bo treba primernega orodja šele v gozdu iskati. Kakor za razdiranje, bodo palice z mački potrebne tudi v gozdovih, nadalje moramo imeti lopate, motike, krampe, cepine, sekire in žage, — in vse to ima oddelek itak s seboj. Kakor vidimo, bo predvidena oborožba približno odgovarjala tudi za ta namen. Več takih delovnih enot, dobro izvežbanih in primerno opremljenih bo manjšim gozdnim požarom z lahkoto kos, — pa tudi pri velikih požarih se bodo samo tako

oboroženi oddelki bodisi vojakov, bodisi gasilcev, bodisi civilistov uspešno zoperstavljati plamenom, ki bi grozili uničiti vso pokrajino.

In še tretjo nalogo bi imel takle mali hribovski oddelček; bil bi naj napa dalni oddelček pri malih in srednjih požarih v sklenjenih naselbinah. — **Mali požari** so taki, ki se pogasijo običajno brez vode, vse delo pa izvrši par mož, — dva ali trije opravijo vse. Tu sem spadajo: požari v dimnikih, ali če povzroči cev, ki gre skozi steno, tam mali ogenj, ali če gori kakšen zaboj z vnetljivo snovjo v zaprtem prostoru, ali če se vnamejo tla ob peči in slično. — **Srednji požari** so taki, katere sicer pogasimo z vodo, toda z ročnimi gasili, torej s čebri, eventualno z berglovko, če je brz pri roki, še bolje pa z mokrimi koci ali aparati kakor minimax ali expres ali SOS itd. Taki požari so v sobah, kletih, v vmesnih stenah, podih, tudi na podstrešjih, — v splošnem torej takšni, kjer še ognjeni zubli ne švigajo pri oknih, vratih ali strehi ven. Tudi take požare z lahkoto pogasi 4 do 6 mož, če imajo količkaj priprave, izvežbanosti in korajže. — Vsi požari, pri katerih morajo stopiti v akcijo brizgalne, se prištevajo med **velike**.

Pri malih in srednjih požarih bi se torej z velikim uspehom lahko udeleževali tudi taki hribovski oddelki, in razen tega bi bil še ta bene, da ni treba kar za vsako malenkost alarmirati cele čete. Seveda pa bi bilo dobro, ko bi imeli potem s seboj še nekoliko drugih stvari, kakor n. pr. dušilni prah, za delo v zadimljenih ali zaplinitenih kletih pa masko, nadalje kaka dva koca in morda še to ali ono stvar. Toda tudi to ne bi bilo tako težko, če je tak alarm pravilno organiziran in pa če je vsa oprava vedno pripravljena v gasilskem orodišču, kjer se mora oddelček brezpogojno zbrati in opremiti.

Razen tega pa, da bi bili taki mali hribovski oddelki dobro uporabljivi v navedenih treh primerih, je še eno, kar samo priporoča organizacijo takih malih enot. Hribovski kraji nimajo danes tako rekoč nobene zaščite proti požarom, ker sploh ni bila doslej dana možnost, nekaj organiziranega v tej smeri storiti. Če se pa oživotvorijo taki oddelki, kojih oprema bi ne bila tudi za malo četo ali občino nič nemogočega (ca. 4000 Din bi stalo vse kompletno), je dana možnost, da se v zaselkih, kjer je po pet ali šest hiš, ustvari in izvežba tak oddelček, ki se bo v gotovih primerih izvrstno obnesel. Gasilno društvo v goratem kraju bi n. pr. za enkrat v četi organiziralo dva taka oddelka, in če se bi stvar obnesla, bi se prebivalstvo samo interesiralo za stvar in ustvarilo več takih oddelkov v okviru čete, ki bi seveda morala dati svoje instruktorje in brzkone tudi svojo opremo za te svrhe. Vsekakor pa bi interes za gasilstvo zelo poživel, število članstva bi se zvišalo, aktivnost povečala, število nesreč pa gotovo znižalo. Razen tega bi to bila splošna tudi privlačna točka za javne nastope. In že za samo dejstvo znižanja nesreč bi bilo vredno truda, da se stvar poizkusi, saj v bistvu ni izgubljenega prav nič, če se stvar tudi ne bi obnesla.

Mnenja pa sem, da v goratih krajih uspeh tem hribovskim ali selskim gasilskim oddelkom ne bi izostal.

Dopisi

Marenberg. — Župni izlet. V zmislu sklepa župnega občnega zbora se je vršil v nedeljo, dne 14. julija zlet vseh čet naše dravograjske župe v Marenberg. Slavnostni dan se je pričel z budnico ob 5. uri, potem pa je bil pri vlaku ob 1/2 12. uri sprejem gostov. Članstvo, razdeljeno na dve četi, je prikorakalo ob 8. uri v praznično razpoložen trg in se podalo na slavnostni prostor, kjer se je nato vršil koncert mežiške rudniške godbe. Ob 1/2 10. uri je bila potem asistirana maša na prostem pred cerkvijo, potem je domači dekan izvršil blagoslovitev novega gasilskega orodišča, stavbe v modernem slogu, ki je brez dvoma v okras trgu. Vrsto slavnostnih govorov je otvoril domači dekan s pridigo o ljubezni do bližnjega in praktičnim izvajanjem tega nauka po gasilcih, nato je domači župan pozdravil goste v imenu občine, slavnostni govornik g. Jugovič pa je podal kratek historijat 60-letnega delovanja domače čete. V imenu oblasti je pozdravil zbor sreski podnačelnik Erker, župni starešina. J. Mravljak pa je spregovoril o pomenu gasilskega praznika in čestital domači četi k uspešnemu šestdesetletnemu delu. Nato je bil mimohod članstva — 200 gasilcev v 3 četah — s čimer je bil dopoldanski del programa izvršen. Popoldne je bila ob 15. uri vzorna vaja domače čete, ki je prav dobro uspela, po vaji pa se je začela na slavnostnem prostoru veselica. Slavnostno razpoloženje je še dvignila izborna mežiška godba, ki je tudi mnogo pripomogla k lepemu uspehu prireditve. — Uverjeni smo, da gmotni uspeh za moralnim ni zaostal.

Požar na Hajdini pri Ptuj. 18. julija ponoči po polnoči je nenadoma izbruhnil požar v Župečji vasi in zajel skedenj, poln slame in klasja. Na skednju sta spala dva mlatiča, ki sta prišla iz Haloz, da zaslužita z mlatenjem potrebnega kruha. Prebuditi sta se morala šele tedaj, ko ju je začel peči ogenj in je bilo že prepozno, da bi se mogla rešiti. Oba sta ob strašnih mukah zgorela v plamenih.

Isti dan je ob 10. uri dopoldne izbruhnil požar na Hajdini pri Ptuj, ki je kmalu zajel trinajst poslopij. Baje ga je zanetil 4 letni deček, ki se je igral z vžigalicami. Takoj so stopili v akcijo gasilci iz Hajdine, ki imajo blizu požarišča svoje spravišče in pričeli so požrtvovalnim in težkim delom. Na pomoč so prihlete po kratkem času gasilske čete iz Sv. Vida pri Ptuj, Ptuja, Jurovc pri Ptuj, Gerečje vasi na Dravskem polju in Sv. Janža na Dravskem polju. Vsem tem četam, ki so delovale s štirimi motorkami in tremi ročnimi brizgalnami, se je v sedmih urah naporenega dela posrečilo požar zadušiti in pogasiti.

Posebno moramo pohvaliti gasilce iz Hajdine, ki so delali ves čas požara zelo požrtvovalno in vzdrževali še potem vso noč stražo.

Le hitri pomoči od strani gasilcev se je zahvaliti, da se ni ogenj v vročem dopoldnevu ob precejšnjem vetru razširil še dalje.

Posesniki so zavarovani le za nizke vsote, tako da bo škoda le delno krita. Nesreča je še tem večja, ker je požar uničil mnogo žita, ki so ga pravkar omlatili, in imetje že tako revnega kmeta.

Vuzenica. (Gasilski izpiti.) V skladu z gasilskim pravilnikom (predpisom) o strokovni naobrazbi se je pri nas vršil v ponedeljek 8. julija prvič izpit za vse one, ki so aspirirali na srebrni trak in želeli postati izprašani gasilci. Pripravljali smo se na to prav za prav že od februarja sem, kajti že takrat so se v ta namen vršila predavanja, predelali pa smo vso snov tekom meseca junija, nakar se je prijavilo 12 gasilcev in želelo položiti izpit. Potem, ko je upravni odbor pri seji vse potrebno uredil, so bili izpiti razpisani za 8. julija ob 8. uri zvečer v Sokolskem domu in je izpizte polagalo devet kandidatov. Glavni izpitni predmeti so bili poleg Katekizma II. in III. del še predpis o uniformaciji, poznavanje orodja, poveljevanje, mala praktična naloga in praktično podeljevanje prve pomoči. Položili so izpit vsi in sicer eden (A. Andrič) z odličnim, trije s prav dobrim in pet z dobrim uspehom. Prav razveseljivo je dejstvo, da se mlajše članstvo samo zaveda pomena, ki leži v teoretski izobrazbi gasilcev in ako na tej prvi stopnji ne bomo ostali, je upanje, da bomo počasi vendarle dosegli ali vsaj skušali doseči ono mero popolnosti, ki je za naše prilike možna in potrebna. Zato čvrsto naprej — drugi za posnemajte zgled!

Zg. Bernik. Gasilska četa Zg. Bernik proslavi 25 letnico svojega delovanja, združeno z zletom župe Kranj, dne 8. septembra t. l. s sledečim sporedom: V soboto, dne 7. septembra ob 7. uri sv. maša v domači cerkvi za vse umrle člane gasilske čete. V nedeljo od 8. do 9. ure položi gasilska deputacija na farnem pokopališču v Cerkljah venec na grob umrlega načelnika g. Josipa Burgarja in na spomenik padlih junakov v spomin vsem padlim vojakom gasilcem. Popoldne od 1. do 2. ure sprejemanje bratskih čet ter potem skupen nastop pred »Gasilskim domom«, kjer pozdravi vse navzoče g. predsednik ter poda statistično poročilo o delovanju čete. Za njim govori g. župni starešina, nakar

godba zaigra državno himno, ki ji sledi mimohod pred gasilskim domom zbranimi gasilskimi funkcionarji. Nato odhod na veselični prostor, kjer se vrši veselica z bogatim srečolovom. Sodeluje godba na pihala. Vabimo vse bratske čete, da se našega slavlja v čim večjem številu udeležijo.

Kapela — župa Ljutomer. Naša gasilska četa se pač še ni oglasila v »Gasilcu«, pa vendar je naše delo, čeprav tiho, zelo plodovito. V mesecu oktobru t. l. potečejo komaj tri leta, odkar smo tukaj ustanovili pod predsedstvom Jožka Glaserja gasilsko četo. V tej kratki dobi pa si je četa sezidala dom, nabavila novo motorno brizgalno in vse potrebno gasilsko orodje, tako, da lahko danes v nesreči požara vsakomur priskočimo na pomoč. Mirno lahko rečemo, da bi bilo naše delo pri današnjih gospodarskih razmerah težko izvedljivo, če ne bi naši člani s složnim in prostovoljnim delom gradili svojega prostorčka, v katerega se sedaj z veseljem stekajo k gasilskim vajam, sejam in skupnim sestankom za prirejanje raznih prireditev itd. Ker pa bomo dne 25. avgusta t. l. slovesno otvorili naš gasilski dom in blagoslovili novo motorno brizgalno, vabimo prav vljudno vse bratske gasilske čete in prijatelje gasilstva, da nas ta dan naše prve slovesne prireditve počaste v polnem številu od blizu in od daleč. Vsakemu udeležencu, ki še ni bil na našem lepem Kapelskem hribočku, se bo nudil lep razgled po prleških vinskih goricah in tja doli na muropoljske ravnine. Obenem pa, če bo silna vročina, se bo lahko kopal in si ogledal zdravilišče Slatina Radenci, ki je v neposredni bližini Kapele. Prosimo bližnje gasilske čete, da na ta dan ne prirejajo nobenih prireditev. Točni spored naše proslave razpošljemo pravočasno. Tovariši gasilci in prijatelji gasilstva, 25. avgusta na svidenje!

Gorje pri Bledu. Naša gasilska četa je imela dne 28., 29. in 30. junija kar dva velika požara. Vnelo se je na poliški gmajni in slučaj je hotel, da prav na dveh krajih, ki sta drug od drugega oddaljena četril ure. Ogenj se je radi suše zelo hitro širil proti pašniku in hišam.

Dne 28. junija je stopila v akcijo naša gasilska četa, ki je skušala ogenj omejiti, pa se ji ta dan to ni posrečilo. Ker je vlekel veter, se je ogenj bliskovito širil. Na Petrovo smo z motorno brizgalno skušali dovesti do ognja vodo iz vodovodnega hidranta iz vasi Polščica. Po treh urah gašenja je bil požar pogašen.

Od tega požarišča je prešla naša četa k drugemu požarišču, kjer je silil ogenj v gozd. Po pregledu terena se je naša četa odločila, da povabi za 30. junij še sosednje gasilske čete iz Podhoma, Zasipa in Bleda na pomoč. Ob 9. uri predpoldne so se zbrale povabljene čete na lico mesta in napeljale cevi do požarišča. Telefonično smo pa še prosili gasilsko četo Bled-Mlino, naj pride na pomoč s svojo motorko. In res, čez dobro uro so prispeli gasilci z motorko. Motorki sta se postavili druga za drugo in dovajali vodo iz bazena na Dolgem brdu na mesto požara. Ogenj je bil pogašen šele v 4—5 urah.

Mračilo se je že 30. junija, ko smo pospravljali gasilci svoje orodje pred svojim gasilskim domom.

UČITELJSKA TISKARNA reg. zadr. z o. zav.

LJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 6

tiska vse za Vas, i. s.: društveno glasilo, tiskovine, pisemski papir, vabila, posetnice, letake, lepake, cenike, kataloge in še mnogo drugega

KNJIGARNA

**LJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 6
MARIBOR, PALAČA BAN. HRANILNICE**

ima bogato zalogo leposlovnih in strokovnih knjig za Vaše knjižnice in za Vašo osebno uporabo. Poleg slovenskih knjig ima tudi zalogo drugih slovenskih, francoskih, angleških in nemških knjig. — Revije, časopisi, znanstveni listi. — Velika zaloga slik.

Pišite po kataloge in cenike!

Konrad Rosenbauer & drug

tovarna gasil-
skega orodja

C e l j e

priporoča prvovrstne najmodernejše
motorne brizgalne

od 5 do 90 KS, 300 do 2500 litrov vode
na minuto in 30 atmosfer, prenosne
dvo- in štirikolesne.

Avtomobilske brizgalne

vseh vrst.

Avtomobile s tanki

za škropljenje cest in gašenje ognja.

Avtomobile in vozove za moštvo.

Kletne sesaljke.

Posebne sesaljke,

ki dvigajo vodo iz globine.

Cevi konopljene

običajne in gumirane. Tovarniško vezanje istih.

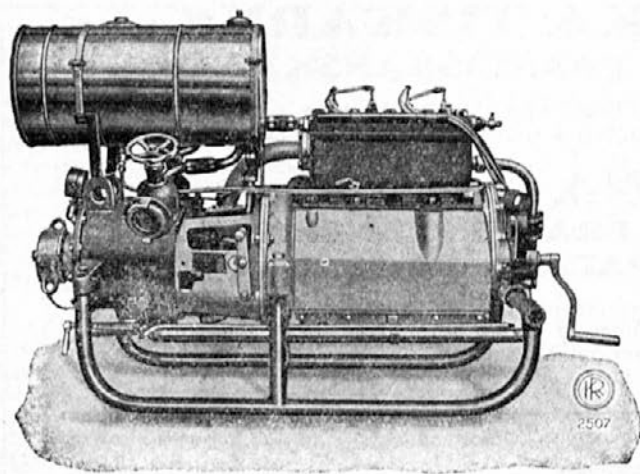
Lestve

vseh vrst. Za osebno opremo čelade, pasove, piščalke itd.

Plinske maske.

Spojke, predhodnike, različne ročnike in ustnike, razdelnice.
Vsa izdelava najnovejšega sistema.

Ponudbe in pojasnila, kakor poset so vsak čas na razpolago.
Cene solidne.

Dvocilindrska

motorna brizgalnica,
model 1929, 18/20 HP.,
pritisk do 16 atmosfer.
Hladilnik novega siste-
ma, ogrevanje črpalke
s toplo čisto vodo.